

De brandweer

Het was twaalf uur en ik en mijn mama waren al aan het slapen.

Mijn papa zat in zijn kot een sigaret te roken en binnen stond een keiwarme pan met mijn papa's mondmasker erin, op het vuur.

Het mondmasker zat er te lang in en het verbrandde.

Het brandalarm ging af. Mijn mama werd erdoor wakker en mijn papa hoorde het niet.

Ik lag nog in dromenland.

Mijn mama maakte me wakker en haalde papa. Ik zei: goeie morgen. Ook al was het twaalf uur 's nachts, omdat ik nog van niets wist.

Ik kwam de deur uit en er was overal rook. We belden de brandweer en ik moest 3 of 4 keer huilen. We deden de ramen open voor de rook.

Mijn papa voelde zich schuldig want hij had het gedaan en huilde ook. Het water was te vlug verdampt.

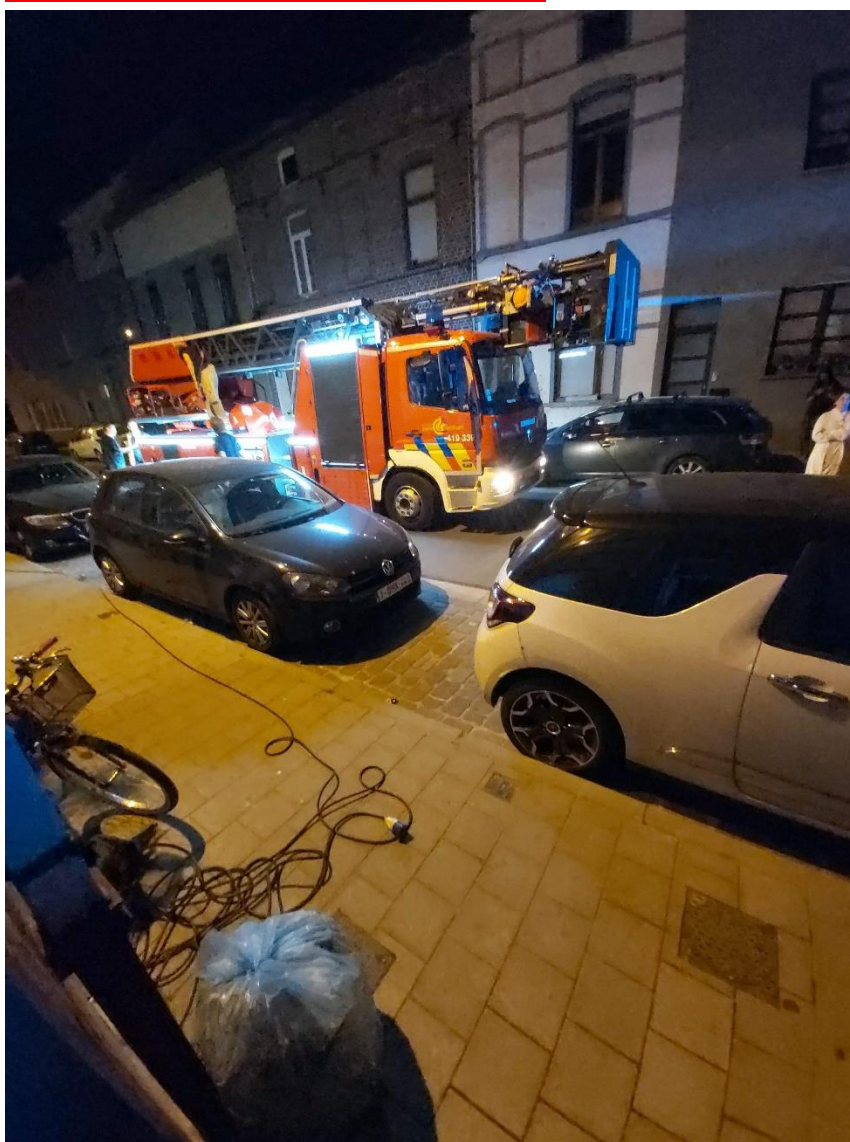
De brandweer heeft een sterke ventilator laten blazen in ons huis om de rook weg te doen.

Ze meten met een apparaat of er nog rook was en of het ok was om veilig te slapen.

Het stonk nog 3 dagen naar rook.

Gelukkig was er geen brand en hadden we een rookmelder.

Op de foto kan je zien dat het een grote brandweerauto was.

Het einde

De schrijver Axel